

Jornades per a futurs escriptors

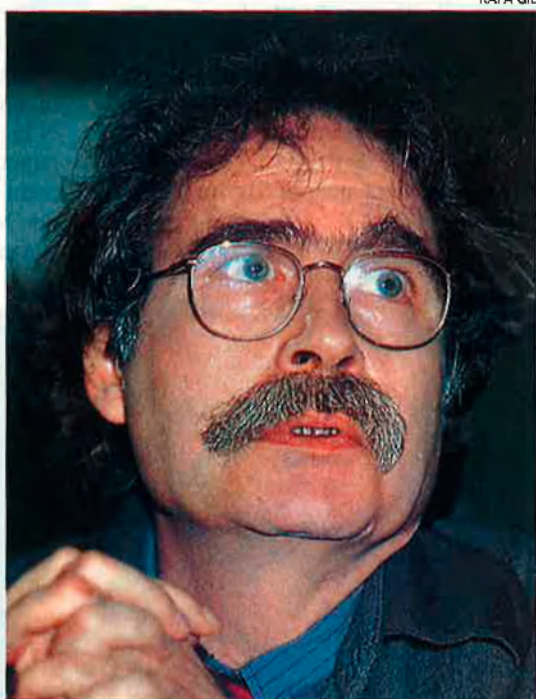
Vuit autors de primera fila, catalans, bascos, gallegos i castellans van coincidir la setmana passada a la ciutat de València per posar al descobert les seues tècniques de creació literària.

La setmana passada es va celebrar a l'Escola de Magisteri Ausiàs March de València les III Jornades sobre la creació literària organitzades per l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

Aquest cicle de conferències va ser inaugurat pel vice-rector d'investigació de la Universitat de València, Juli Peretó, i per la directora de la mateixa escola de magisteri, Marisa Contri. "El 1997 és l'any de la literatura catalana perquè se celebren nombrosos aniversaris, com ara el d'Ausiàs Marc, Roís de Corella, Josep Pla o Joan Fuster. Aquestes commemoracions justifiquen qualsevol acte sobre la literatura catalana", va comentar Juli Peretó.

Dirigides a un públic majoritàriament jove i universitari, a les jornades van participar diversos autors que produeixen les seues obres en català, basc, gallego i castellà. Va començar el cicle Isabel-Clara Simó per continuar-lo Jaume Cabré, Joan Francesc Mira, Bernardo Atxaga, Quim Monzó, Xosé María Álvarez Cásamo i Belén Gopegui. La conferència de Jaume Fuster, com que no va poder assistir-hi, va haver de ser llegida pel poeta i professor de la Universitat de València Jaume Pérez Montaner.

Al llarg dels quatre dies de durada de les jornades, del 14 al 17 de gener, gairebé tots els ponents van glorificar la tècnica narrativa de

RAFA GIL

L'escriptor Jaume Cabré va remarcar la importància del poder de la paraula. Per a l'autor de *L'ombra de l'eunuc* és important tenir consciència d'estil.

Marcel Proust, insistint en el recurs de la memòria i en la remembrança de les vivències.

"Els escriptors vampiritzem la realitat sense parar", va comentar Isabel-Clara Simó. Joan Francesc Mira també va insistir en el tema del record: "Aquest ofici acaba convertint-se en una espècie de molèstia: com si tot pogués acabar algun dia transformant-se en literatura".

Amb opinions gairebé oposades, els autors van explicar les seues tècniques de creació i van donar consells pràctics de com enfrontar-se a aquest ofici a un públic ansiós d'escriure. En els debats posteriors

a les ponències es van comentar les possibilitats de viure de la mateixa escriptura i la necessitat de col·laborar amb la premsa per poder subsistir-hi. Com va comentar Joan Francesc Mira, "es pot viure de la ploma però no de la novel·la". L'autor de *Treballs perduts* va avançar també certes explicacions del seu pròxim projecte, encara en fase embrionària, a més d'analitzar molt detalladament la seua darrera novel·la, *Borja papa* (edicions Tres i Quatre, 1996). Va definir el papa Borja, Alexandre VI, com el "Rinaldo de la política".

L'escriptor Jaume Cabré també va reflexionar principalment sobre la seua darrera novel·la *L'ombra de l'eunuc* (editorial Proa, 1996). Va recalcar la necessitat de la inspiració

i també de l'existència d'una musa per crear novel·les de qualitat.

Quim Monzó, que va omplir la sala de gom a gom, i Bernardo Atxaga van incidir en el tema de les drogues. Contràriament a l'escriptor basc, Monzó va assegurar que és possible escriure sota els efectes de l'alcohol. No obstant això va admetre que era impracticable la creació literària sota efectes d'altres drogues. "Amb la coca ets tan hiperconscient de tot el que està passant que és impossible redactar una línia: et quedes completament blocat".

Laia Climent